

Ustaše i četnici kombinuju
napad na naše snage koje
su se nalazile na Poniru
i Jagarava.

Arhiv Doc. br. 70.12	D. Ljub.
ABK	

CVC JE BILC 16. APRILA 1942.GOD.

Gajić (Teša) Gojko hroničar,

I Z J A V I

Nalazio sam se u selu Jagarava na karanovcu kod samoga mosta u jednoj zgradi gdje je bila smještena naša posada koja je pazila most na karanovcu. Ovdje sam se nalazio zato da bi dobio neki izveštaj o zbivanju na onoj strani rijeke Vrbasa, u Manjači gdje je prije toga u Manjači bio izvršen četnički puč, te sam skupa sa komandantom Manjačkog Čreda Milanom Brankovićem morao da se povučem sa sektora Manjače ovdje gdje je izgledalo sigurno i očekle smo djelovali na Manjačke borce preko svojih obavještajaca.

Bilo je to 16. aprila 1942. godine kada su u sarađnji četnici i ustaše iznenađeno napali na snage koje su se nalazile na obezbjeđenju prema selu Debeljacima, potisle ih prema ~~NA~~ Poniru, zauzele i to naše uporište (Ponir) i nastavile dalje napredovanje prema karanovcu. Druge snage, mahom četnici udarili su naše snage u leđa tako da je bilo nemoguće da se čovjek izvuče iz ovih kliješta. Neki naši drugovi bili su ovdje ostali do poslednjeg časa, sa kojima sam se i ja nalazio. Mi smo pohitali prema Ljubačevu jer smo gore čule puškaranje i vjerovali smo da se tamo nalaze naše snage koje vode borbu sa četnicima. Naše ostupanje prema Ljubačevu, pokazalo se je da je bilo izvršeno prekasno, jer su četnici već bili presjekli našu ostupnicu, i tako bili smo se ovdje nas nekolicina razbili kuda je ko slučajno okrenuo bez ikakve perspektive da se izvučemo iz ovije kliješta neprijatelja, (bilo nas je u ovoj grupi tri četiri.) Ja sam se trgao nazad

prema mostu, jer sam se bio sukobio sa jednom grupom četnika blizu kuće Zekana Stanarevića. Kad sam stigao mostu, već su most bili prešli četnici koji su bili pod komandom Simeuna Obračevića, opkolili me i uhapsili. Od mosta su me sproveli u selo Rekavice, zaseok Ducipolje do Simeuna Obračevića, koji me je dočekao sa ovim riječima: "Ti si to tico komunistička. Mi ćemo ti suditi kako si zaslužio, ali ćeš prethodno proći kroz sva sela Manjače i kažećeš da si sve lagao ono što si govorio tome marodu." Ostao sam jedno vrijeme u jednoj prostoriji dok su se četnici povukli u drugu i nešto se dogovarali a meni su postavili dvojicu stražara da me čuvaju. Nakon jedan sat vijećanja Obračević je naredio dvama četnicima da me sprovedu u zaseok Rujšta, selo Rekavice do štaba četničkog batalona kojim je komandovao Mišić Jovo. Iako je Ducipolje i Rujšta u jednom selu i pripadaju kao zaseoci selu Rekavici ovo je prilično udaljeno i to oko pet do šest kilometara, a put je bio stalno uzbrđit. Bila je jaka omorina te sam se mnogo znojio i nijesam mogao da krećem onako kako bi to mogli moja dva sprovednika četnika koji su bili mlađici a rodom su bili iz sela Rekavica i mene su poznavali po čuvenju. Oni su usmjerili svoj hod prema mome kretanju i pripitkivali me o svemu ovome šta se ovo zbiva, a to je o rascijepu ~~čvrst~~ među borcima na partizane i četnike. Ja sam im objasnio onako kao da me oni ne sprovode nego da govorim na nekoj našoj konferenciji, a oni su mi to sve ođobrevali. Kad smo izišli i prešli najveću stranu-uzbrdicu nekako oko pola puta do Rujšta, jedan od mojih sprovednika saopšti mi da se ovde nalazi njegova kuća i da ćemo se navratiti da nešto zalošimo. Tako je i bilo. Taj dan bio je pravoslavni uskre te nam je mati moja sprovednika napravila bogat ručak i skupa smo sjeli za sofu i ručali, da ni jedan nije rekao da me oni sprovode, to

jest da sam uhapsit i da me kao takog sprovođe.

Doveli su me Mišića Jovi koji je došao da me samo vići, smjestio me u jeđnu prostoriju i oko nje postavio svoju strazu. Ovdje sam prenoćio jeđnu noć i sjutrađen pred samu večer počelo je neko komešanje u štabu, pristizali su na konjima kuriri i brzo se vraćali. Pred šamtu noć nekako je bilo sve se obezglavilo i niko nije vođio računa ni o čem, nego su nastala šaputanja među četnicima. Najesamput nestade i straze koje je bila postavita da me čuva i ja sam izišao iz ove prostorije da me noko nije ni primjetio a niti je ko vođio o meni računa. Tako sam se sastao sa našim sarađnikom Grbić Kostom, koji mi saopšti da neka silna vojska kreće od Kozare put Manjače i da su se četnici obezglavili. Sa Kostom sam se dogovorio i krenili smo put njegove kuće ~~xxxxxxxxxx~~ tamo prenoćio i sjutrađen priključio se protiv četničkom ularnom bataljonu koji se je nalazio u bivšoj žandarmerijskoj stanici ~~xxxxxxkxxxx~~ u Kolima, koji je izvršio pokret na ovu stranu i vođio borbu sa četnicima u Kolima.

BANJALUKA
15. januara 1963. god.

(Gojko Gajić)
Gojko Gajić

DA JE PREDNJU TVJAVU DAO I SVOJERUČNO
JE PCTPISAO GAJIĆ GOJKO,

T V R D I :

Reel Jese